

ѳз. И снѣде дождь, и прїидоша рѣки, и возвѣлаша вѣтри, и ѡпрѡшася храмникъ твой, и падеса: и бѣ разршенїе еѧ велїе.

ѳи. И вѣсть егда сконча Іисъ словеса сѧ, дивлѧхса народи ѡ оученїи егѡ:

ѳо. Бѣ бо оумѧ ихъ ѧкѡ власть имѣѧ, и не ѧкѡ книжници (и фарїсеѣ).

ГЛАВА ѱ.

а. Шедшъ же емѡ съ горы, въ слѣдѧ егѡ ѡдѧхс народи мнози:

б. И сѣ, прокаженъ пришедъ кланашеся емѡ, глгола: Гдї, ѡще хоцѣши, можеши мѧ ѡчистити.

в. И простеръ рѣкѡ Іисъ, коснѣсѧ емѡ, глгола: хоцѡ, ѡчїстисѧ. и ѡвїе ѡчїстисѧ емѡ проказа.

г. И глагола емѡ Іисъ: виждь, никомѡже повѣждь: но шедъ покажисѧ іерееви, и принеси дарѡ, егѡже повелѣ въ законѣ Моѡсѣй, во свидѣтельство имъ.

д. Вшедшъ же емѡ въ Капернаѡмъ, пристѡпї къ немѡ сотникъ молѧ егѡ,

е. И глгола: Гдї, Отрокъ мой лежитъ въ домѡ разслабленъ, лютеѣ страждѧ.

з. И глагола емѡ Іисъ: ѡзъ пришедъ ѡцѣлю егѡ.

и. И ѡвѣщавъ сотникъ, рече (емѡ): Гдї, иѣсмь достѡинъ, да подъ кровъ мой внидеши, но токѡмъ рцѧ слово, и ѡцѣлѣетъ Отрокъ мой.

о. Ибо ѡзъ члвѣкъ есмь подъ властїю, имѡй подъ собою воїны: и глголю семѡ: иди, и ѡдетъ: и дрѡгомѡ: прїиди, и прихѡдитъ. и рабѡ моемѡ: сотвори сѣ, и сотворитъ.

ї. Слышавъ же Іисъ, оудивисѧ, и рече градшымъ по немъ: ѡмїнь глголю вамъ: ни во Іудїи толїки вѣры ѡбрѣтохъ.